

je brod mogao na putu očekivati. Da se nije radilo o višoj sili dokaz je i činjenica da su limovi uskladišteni u skladištu br.2 došli na odredište potpuno u redu složeni i neoštećeni.

U pogledu brodareve tvrdnje da je manjak mogao nastati dok se teret nalazio kod skladištara, sud navodi da količina navedena u teretnici mora biti smatrana kao tačna, jer zapovjednik nije u tom pogledu unio nikakvu opasku. Manjak je ustanovljen prilikom iskrcaja iz broda. Protest nije prekasno podnesen, jer je primalac protestirao brodarevom agentu istog dana kada je teret primio od skladištara.

Nije tačno da su limovi bili nepravilno povezani. Sve mjere opreza, koje se normalno kod ovakovog tereta poduzimaju, bile su u ovom slučaju od krcateljeve strane poduzete.

Na temelju izloženog sud je došao do uvjerenja da je šteta nastala slabim slaganjem tereta na brodu, a slaganje ulazi u komercijalnu djelatnost zapovjednikovu za koju brodar odgovara.

/DMF 1964, str.364/

B.J.

TRGOVAČKI SUD, Dunkerque

Presuda od 27.V 1963.

Sté Woussen et Cie i S.A.R.L.
filature des Flandres c/a Sté
Dewulf Cailleret i fils

Brodski agent - Brodski agent nije odgovoran osobi s kojom brodar sklopi ugovor - Agent ne nastupa u vlastito ime ni kad fakturira troškove za uskladištenje robe nakon njenog iskrcaja iz broda

Tužitelj je primalac, a tuženik brodski agent. Tužba je podnesena radi naknade štete zbog navodnog manjka dviju bala pamuka. Tuženik, između ostalog, iznosi i prigovor pomanjkanja pasivne legitimacije, jer da je on nastupio samo u svojstvu brodarovoga agenta, pa da kao takav ne odgovara direktno primaocu. Protiv ovog stajališta tužitelj navodi da je tuženik njemu fakturirao troškove koje je imao za čuvanje robe od njenog iskrcaja iz broda pa do predaje primaocu, te da je na temelju toga nastupio u vlastito ime.

Sud nije prihvatio tužiteljevo stajalište. Prema stajalištu Kasacionog suda i najnovijoj judikaturi, kaže sud, brodski agent nije stranka ugovora o prijevozu i kao takav

mora biti shvaćen isključivo kao brodarov zastupnik. On je odgovoran samo brodaru, a ne i brodarovim subkontrahentima, koji prema njemu nemaju nikakvog direktnog zahtjeva.

/DMF 1964, str.368/

B.J.

TRGOVAČKI SUD, Havre

Presuda od 11.VI 1963.

The Indemnity Marine Insurance c/a
N.O.C.H.A.P. i Sté de Manutention
de La Réunion

Prijevoz stvari morem - Skladištar - Zastara - Papirnate vreće - I skladištar kome je brodar predao teret da ga izruči primaocu, ima pravo na jednogodišnju zastaru iz prijevoznog ugovora - Ni brodar ni skladištar nisu odgovorni za manjak tereta uvrećenoga u neodgovarajućim papirnatim vrećama

Osiguratelj koji je primaocu nadoknadio manjak uvrećenog mlijeka u prahu, oštećenog tokom prijevoza morem, tuži brodara i skladištara, kome je brodar predao teret, za naknadu štete. Roba je bila prevezena s pet brodova.

Tuženici su, među ostalim, stavili prigovor zastare, jer da je tužba za manjke iz nekih brodova podnesena nakon isteka godine dana od kada je teret primljen.

Sud je ovaj prigovor u cijelosti prihvatio.

Prema francuskom pravu na sektor puta od ukrcaja do iskrcaja primjenjuje se zakon od 2.IV 1936, koji uglavnom reproducira Konvenciju o teretnici od 1924. godine, pa tako predviđa i jednogodišnji zastarni rok. Prema tome primjenom ovoga zakona za brodara je nastupila zastara.

Na skladištara taj zakon ne može biti primijenjen, jer se njegov rad obavljao na kopnenom dijelu puta. On se, u svoju korist, pozvao na čl.433 Trgovačkog zakonika, koji za poslove pomorskog prijevoza također predviđa jednogodišnji zastarni rok. Izvršenje prijevoznog ugovora, kaže sud, započinje predajom tereta vozaru, a završava njegovim izručenjem primaocu. Ako pomorski dio puta mora biti reguliran propisima zakona od 2.IV 1936, njegova početna i završna faza, koje uvjetuju dobar ishod transporta, moraju logički biti podvrgnute propisima Trgovačkog zakonika o pomorskim prijevozima; ne priznati skladištaru blagodat čl.433 značilo bi jednog